

1. Những con đò.

Cơm Tú là bạn thân tôi hồi cấp một của tôi. Chúng tôi bắt đầu chơi với nhau từ năm lớp ba, khi ấy, Cơm Tú mới chuyển đến thành phố này, và cũng bắt đầu vào học lớp chúng tôi từ học kỳ hai lớp ba

Tôi còn nhớ hồi còn bé, sáng nào mẹ cũng cùng tôi đi bộ ra bên sông. Bên sông cách nhà tôi một quãng tý xíu, hai mẹ con đi ngang đò, rồi mẹ dắt tôi xuống đò cùng sang bên kia. Sau đó, mẹ quay lại nhà chuẩn bị cho một sáng tối bớt, tôi thì đi bộ đến trường-cách bên sông một quãng ngắn ngói. Tôi hồi đó thật nhát gan, không dám xuống đò một mình. Tôi sợ cái khoéng cách ngắn tí nhúng chúi với gió a b c thang nào đó và con đò. Mà đò nào có đi ngang im, nấc còi chao, con đò cũng dờp dờnh theo những cánh sóng. Đưa tôi 8 tuổi như tôi lúc đó sợ mình bị c l m t nh p s r i t m xu ng sông. Thế là sáng nào cũng thế, mẹ cùng tôi đi qua chuy n đò. N m l y bàn tay bé xíu của tôi...

Cho đến khi tôi gặp Cơm Tú. Cơm Tú ngay từ nhỏ đã là một cô nhóc gai góc, d d ng nh ch ng s đi u gì. Sáng nào cũng vậy, bên tôi đi bộ đến trường, tôi đi qua đò. Có vẻ vì c y ch ng có gì là khó khăn với bạn. Nhà Tú cách tôi một khu phố, với bên đò là ch giao nhau. Có một thời gian, không hẳn mà gặp, vào đúng 7h kém 15, Cơm Tú sẽ gặp mẹ con tôi ở nơi đi ngang đò. Bên luôn bị c xu ng đò rất nhanh, ch ng s h i đi u gì, còn tôi thì luôn rất rón rén. Cho đến một lần, hôm ấy mẹ tôi có việc phải đi làm từ rất sớm, tôi đã rất lo lắng khi nghĩ đến việc mình phải đi qua đò-ch có một mình. Nhưng, thật may vì có Cơm Tú. Bên bị c xu ng tr c, rồi m m c i quay lại, rất tự nhiên đưa tay ra cầm lấy tay tôi. Giây phút ấy, rất ngắn ngủi, nhưng tôi cảm thấy mình có thể tin tưởng vào người bạn này.

Cơm Tú đã bị c vào cuộc đời tôi như thế ...

Những tình bạn thân đến giờ là vậy. Bắt đầu bằng một khoảnh khắc, rồi cứ như phù sa dần dần bồi đắp lên hai bên sông theo tháng ngày. Mỗi một màu mới xinh đẹp và ch c ch n s mang đến cho bạn những trái ngọt.

Tình bạn tuổi ấu thơ đẹp nhưng rất đời trong thực o. Bên thấy mình và đời ph n ng th t hi u nhau.

Hiệu quả gia công nhúng tính năng, rồi công nghệ thói quen tốt xấu- công nghệ điếu k là sự gần gũi của tình thân công nhân công nghệ giúp chúng ta xóa nhòa đi khoảng cách, chấp nhận nhau, biết bao vớ nhau và công nghệ bao giờ phán xét.

Cơm Tú là bạn thân đầu tiên của tôi, là người mà tôi đã chia sẻ hết công nghệ bí mật thời thơ ấu, công nghệ vui buồn, công nghệ nỗi giận hờn. Thời gian đầu khi mới kết thân với nhau, tôi và Tú luôn dính lấy nhau như hình với bóng. Có vẻ sự tin tưởng và thấu hiểu làm tôi và bạn luôn có chuyện để kể. Chúng tôi kể công nghệ câu chuyện cho nhau nghe khi cùng ngồi trên đò qua sông. Kể tiếp trên công nghệ con đò công nghệ. Tôi đi ngủ, tôi còn sang nhà bạn cùng học bài, rồi ngồi trên cái gác xếp nhún nhảy với tiếng ồn ào ồn ào.

Cơm Tú kể về công nghệ ngôi nhà học công nghệ căn hộ thuê mà trước kia bạn từng sống, về công nghệ chuyện đi bạn bè đi cùng bạn. Bé xịu giọng tôi công nghệ công nghệ nỗi Cơm Tú kể đi qua, công nghệ con người bạn gặp lại nhiều hơn tôi rất nhiều. Đó là đức thù ghét nghi ngờ của bạn bè. Bởi Cơm Tú làm nghề xây dựng, cuộc sống luôn thay đổi theo công nghệ công nghệ. Gia đình ba người luôn muốu bên nhau nên cuộc sống của Tú cũng gần với công nghệ chuyện đi tìm hỏi còn bé. Có thể bạn sẽ tôi luyến đó mà Cơm Tú, dù chỉ là một cô nhóc 9 tuổi, công nghệ lại gai góc và mạnh mẽ hơn tôi gặp nhiều hơn.

Nghe đến công nghệ vùng đất mới, công nghệ món ăn lạ lạ mà bạn từng công nghệ công nghệ qua, tôi đã thích thú biết bao nhiêu, công nghệ công nghệ, lòng lại dấy nên nỗi lo sợ. Tôi sợ rồi một ngày, Tú sẽ lại đi mất và sẽ chỉ còn lại một mình bên công nghệ chuyện đò. Lúc đó, tôi đã không biết rằng, người ta vốn có thói quen dấy ra xa khỏi nhau, công nghệ bạn vì ngăn sông cách núi, mà có thể, rồi đến giờ, là bạn người ta lên.

2. Tuổi nhỏ lớn

Thật may là thời gian chúng tôi quen nhau, Cơm Tú không phải chuyện đi đâu hết cả. Bạn và gia đình sống yên bình nơi thành phố như suốt công nghệ năm tháng mà Cơm Tú lên. Tình bạn giữa tôi và Cơm Tú vì thế mà thêm công nghệ thang bậc, công nghệ sâu sắc.

Năm tôi học lớp 7, lớp 8, thành phố đến đổi mới, công nghệ cây cầu được thay thế để cho công nghệ chuyện đò. Cuộc sống đến khá hơn, lại học sinh chúng tôi bắt đầu có xe đạp để đi học.

Cùng với sự thay đổi về cuộc sống vật chất là sự trở nên thành và nổi lên rõ rệt trong tâm hồn. Từ 13, 14 tuổi thì, những đứa con gái dần trở thành thiếu nữ, biết chút ít hèn, biết dè dặt ý đồ những kẻ khác-giới-m- và-đáng-ghét quanh mình. Lũ con trai thì khi nói, chúng biết đùa như giỡn, vui giỡn, cùng với tí trò quái đản khác.

Cùng với cá tính mạnh mẽ không hề thay đổi suốt thời ấu thơ, Cẩm Tú có a tôi giờ đã trở thành một thiếu nữ rất xinh đẹp. Bọn đã tóc ngắn, hời xù, và ngoài nh nh và hoang dã khác hẳn nét đẹp, hiền lành của tôi. Cẩm Tú, lũ con trai cứ nhìn thấy thì háp hác mạnh mẽ tỏa ánh sáng, tiếp đó theo đuổi những nh nh suốt đời ng v.

Từ 15, Cẩm Tú có bạn trai-trở thành đã đi tiên trong lớp có kẻ đã ăn ng i đón. Tôi cũng tiếp đó bị y ra xa, tỏa mặt chú k đà vô và không đáng để nh c t i.

Những cuộc gặp gỡ, hèn nhóm giờ a chúng tôi dần thưa thớt, những lần đi hèn chung cũng không còn. Tôi không biết vì tình bạn giờ a chúng tôi thớt sự bẻ phái nh t hay bạn thân tôi và Tú không còn gặp gỡ làm gì để nó trở nên sâu sắc hơn. Có thể, từ 15 trở nên thành và nổi lên, chúng tôi nh n ra rằng hai đứa quá khác nhau, một đứa cá tính, một đứa quá hiền lành, một đứa đón nh n từ 15 trở nên thành quá nhanh, còn một đứa cứ mãi ng n ng i để ng v ch xuất phát.

Đôi lúc, nh nh ng đã a trở m i l n không hiểu chuyện, tôi thậm chí còn d y lên trong lòng nh i ghen tị với Cẩm Tú, khi bạn đã dần trở thành một cô gái quá khác biệt, với sự hút và cái tôi ngày càng rực rỡ, còn tôi thì mãi chỉ là một đứa a trở ng c ngh ch, với nh nh câu chuyện cũ kỹ năm nào.

Thi thoảng tôi vẫn đi bẻ ra bẻ đồ cũ, giờ đã thay thế bằng một cây còi, để ng t n ng n nh i bẻ n sông rất lâu, tôi nh v kho ng th i gian tôi và Cẩm Tú thân thiết bên nhau, rồi l i nghĩ giá nh ng i ta có thể mãi bé bỏng và hèn nhiên nh th.

3. Quay đầu quay

Tôi đi cùng ba vào một trường Chuyên hàng top của thành phố. Dù thế nào, suốt 9 năm học tôi vẫn luôn là một học sinh chăm chỉ và ngoan cán. Cậu Tú và bạn trai cùng đi vào một trường THPT, đều học thuộc loại trung bình. Tôi không chắc, nhưng tôi nghĩ Cậu Tú có thể có kết quả tốt hơn... Khoảng cách giữa hai đứa tôi cũng như khoảng cách của thời gian và môi trường học tập, lại càng vì thế mà thêm xa cách

Trường Cậu Ba của Cậu Tú cách nhà chúng tôi không xa. Hàng ngày, trên đường đi học của mình, tôi vẫn đi xe ngang qua trường Cậu Tú. Thi thoảng, tôi vẫn thấy bóng dáng của bạn, khi thì đang đứng đi bộ nơi cổng trường, khi thì một quán vỉa hè ngay cổng. Chúng tôi cười và nói với nhau, nhưng ánh mắt lại như những kẻ xa lạ. Tôi tiếp tục với công việc học hành chăm chỉ và duy trì giấc ngủ, còn bạn thì tôi không chắc lắm, nhưng chắc chắn đã chuyển mình hơn xưa rất nhiều.

Thi thoảng, tôi còn nghe những ngốc ở bạn cũ kể về những "chiến tích" của Cậu Tú, như Tú và vài đứa con gái khác cùng đám con trai trong đó có bạn trai của Cậu Tú trốn ra những khoảng sân phía sau trường nghe nhạc rock, kẻ một đen sì, rồi tiếp thành hút thuốc. Dù sao thì đó cũng là quãng thời gian đẹp nhất của tuổi trẻ tôi lo, khi mà lũ con trai ngày càng muỗm mình trở nên ngầu ngáo hơn, còn lũ con gái thì hâm mộ, thích thú với những mẫu "bad boy" như thế.

Tôi không hề phê phán hành động đó của Tú, mà chỉ thấy buồn. Tôi buồn vì bạn đã chọn ra khỏi quỹ đạo quen thuộc của cuộc đời chúng tôi, những buồn hơn, là vì tôi đã buông tay ra và để quỹ đạo quay của bạn cứ thế bỏ đi xa tôi mãi mãi.

4. Tình yêu cô đơn

Tôi đi chơi học và theo học một trường có tiếng trong Sài Gòn. Cuộc sống của tôi dần có những màu thú vị hơn. Tôi cũng nhận ra, hoá ra mình không phải là một kẻ nhút nhát, vô vị, và không màu. Tôi có màu sắc của riêng mình. Nó có thể không sáng rõ lên như ánh mặt trời, nhưng nó là một màu xanh đẹp và không lờn với bất kỳ màu nào cả. Tôi cũng có tình yêu đầu đời của mình. Mọi thứ diễn ra chậm rãi nhưng tự nhiên, và quan trọng hơn cả, tôi thấy nó cũng đúng thời điểm với tôi, và chắc chắn thế là đủ.

À rồi cũng sẽ trôi qua từng dòng chảy của cuộc đời, khi họ đã sẵn sàng.

Một lần vào thăm nhà, tôi gặp lại một người bạn cũ. Tôi đã không còn nhớ rõ từng chi tiết trong câu chuyện, chỉ nhớ bạn kể Cẩm Tú giờ đã lấy chồng rồi. Tú thậm chí còn đã có con, 1 tuổi 19.

Tôi bắt gặp vì những thông tin đã nghe được. Và trong tôi, những ký ức của một cuốn phim với những đoan đoán đúng đắn ngỡ ngàng.

Thứ nhất phim đầu tiên là hình ảnh Cẩm Tú nắm tay tôi bước xuống cầu, lúc đó bạn đã nhìn tôi và mỉm cười, những cái mỉm cười ấm áp và đáng tin cậy biết bao nhiêu.

Thứ hai phim hai là khi chúng tôi còn bé thơ, một chiếc ghế, nắm tay nhau cùng đi bộ, và đi vào riu rít kể chuyện

Thứ ba phim tiếp quay cảnh tôi và bạn đang thơ thẩn ngắm nhìn bé, kể chuyện trên đời...

Rồi thứ ba phim Cẩm Tú bước đi cạnh tôi, mái tóc xù bung trong gió, hoang dã như một cô gái Di-gan giữa thảo nguyên điệp trùng.

....

Từng thước phim cứ liên tục đổ vào trí óc tôi. Thứ ba phim cuối cùng là tôi nhớ đời và chỉ vào dòng bên sông, nuôi tôi cho tình bạn đã trôi tuột khỏi tay mình, chỉ nghĩ vì đi u gì, mà cũng có thể vì một nhieu thế.

*

Có nhớ ng lúc, trong giở c m bu n bã, tôi m th y C m Tú. Tôi m th y tôi đ ng phía bên này sông, nhìn sang bên kia. C m Tú trong vóc dáng nh bé c a cô h c sinh c p hai, đeo chiếc khăn quàng đ , m t l p lánh nhìn tôi c i. Khi khác, tôi m th y con đ c p b n sông, tôi ch y ra mũi thuy n, nh y ph c lên b c thang n i n i vs b , gi tay ra n m l y bàn tay C m Tú.

Bởi, giờ có một lý trái ngược hoàn toàn với thực tế. Và, tôi đã nghìn lần đọc rưng, ngày xưa, người mình mà nắm tay Công Tú phải là tôi. Chúng tôi sẽ cùng nhau bước qua tuế niên lo ngại, cùng nhau trưởng thành. Tôi sẽ ở bên Công Tú bất kể những thay đổi, để cùng cảm và sẽ chia, không phán xét, không tự hiềm- nhảm nhảm ngợy còn thối lui. Tôi sẽ không để Công Tú bay chơ chơ đi khắp quĩ đạo cuộc đời mình và bay chơ chơ khắp cuộc đời tôi như một tin cậy cô đơn thì ư ơc hạp đến của Một Trại ở trong vũ trụ...

Và bạn có muốn học (hay chính bạn) phải trở thành một tình cờ của cô ấy?